

मीठे बच्चे – ज्ञान सागर बाबाद्वारा तिमी मास्टर ज्ञान सागर बने का छौ, तिमीलाई ज्ञानको ते स्रो ने तर मिले को छ, त्यसैले तिमी हौ तरिने तरी, तरिकालदरशी र तरिलोकीनाथ ।”

परश्व:- विश्वको रूहानी सेवा तिमी बच्चाहरू बाहेक अरू कसैले गर्न सकदैन, किन?

उत्तर:- किनकि तिमीलाई नै परम आत्मा शिवबाबाको शक्ति मिलेछ। पहिला तिमी आत्माहरूलाई परमात्माद्वारा ज्ञानको इनजैकसन लागेछ, जसबाट तिमीले ५ विकारमाथि स्वयं पनि विजय प्राप्त गरछौ र अरूलाई पनि गराउँछौ। यसतो सेवा अरूकसैले गर्न सकदैन। कल्प-कल्प तिमी बच्चाहरूले नै यो रूहानी सेवा गरछौ।

ओम् शान्ति। बाबाको यादमा बस्नु छ, अरू कुनै पनि देहधारीको यादमा बस्नु छैन। नयाँ-नयाँ जो आउँछन् बाबालाई त चिनेका हुँदैनन्। उहाँको नाम त धेरै सहज छ शिवबाबा। पितालाई बच्चाहरूले जानेका छैनन्, कति आश्चर्य छ। शिवबाबा उच्च भनदा उच्च, सबैका सद्गति दाता हुन्छन्। सबै पतितहरूको पावन करता, सबैका दुःख हरता पनि भनिन्छ तर उहाँको हुन्छ? तिमी बी.के. बाहेक कसैले जानेका छैनन्। तिमी हौ उहाँका नाती-नातिना। त्यसैले अवश्य आफ्नो पिता र उहाँको रचनाको आदि-मध्य-अनन्तलाई जानेका छौ। पिताबाट बच्चाहरूले नै सबै कुरा जानेका छन्। यो हो नै पतित दुनियाँ। सबै कलियुगी पतितहरूलाई सत्ययुगी पावन कसरी बनाउनु हुन्छ, त्यो त बी.के. बाहेक दुनियाँमा अरू कसैले जान्दैन। कलियुगी दुर्गतिबाट निकाल्ने सत्ययुगी सद्गति दाता बाबा नै हुन्छन्। शिव जयन्ती पनि यहाँ नै हुन्छ। अवश्य उहाँ आउनुहुन्छ, तर आएर के दिनहुन्छ यो जानेका छैनन्। हरेक वर्ष शिवजयन्ती मनाउँछन् तर ज्ञानको ते स्रो ने तर छैन त्यसैले बाबालाई जानेका छैनन्।

गीत:- नयनहीन को राह दिखाओ....

यो मनुष्यहरूले नै बनाएको गीत हो- हामी सबै नयनहीन छौ। यी स्थूल नयन त सबैका छन् तर आफूलाई नयनहीन किन भन्छन्? उहाँ बाबा बसेर समझाउनु हुन्छ- ज्ञानको ते स्रो ने तर कसैको छैन। बाबालाई नजान्नु यो हो अज्ञान। बाबालाई बाबाद्वारा जान्नु यसलाई भनिन्छ ज्ञान। बाबाले ज्ञानको ते स्रो ने तर दिनहुन्छ, जसबाट तिमीले सारा रचनाको आदि-मध्य-अनन्तलाई जानेका छौ। ज्ञान सागरको बच्चा तिमी मास्टर ज्ञान सागर बनछौ। ते स्रो ने तरको अर्थ नै हो तरिने तरी, तरिकालदरशी, तरिलोकीनाथ बनछौ। मानिसहरूले यो जानेका छैनन्- यी लक्ष्मी-नारायण जो सत्ययुगको मालिक थिए, यिनलाई यो वरसा कसरी मिल्यो? उनीहरू कहिले आए? फेरि कहाँ गए? फेरि कसरी राज्य लिए? केही पनि जानेका छैनन्। यी देवताहरू पावन हुन्छन्। पावन त अवश्य बाबाले नै बनाउनु हुन्छ। तिमीलाई बाबाले बसेर समझाउनु हुन्छ, जसले देवताहरूलाई, शिवलाई मान्छौ। शिवको जनम पनि भारतवर्षमा भएको हो। उच्च भनदा उच्च हुन्छन् भगवान। शिव जयन्ती पनि यहाँ मनाउँछन्। जगत अम्बा, जगत पिता ब्रह्मा र सरस्वतीको जनम पनि यहाँ नै हुन्छ। भारतवर्षमा नै मनाउँछन्। लक्ष्मी-नारायणको जनम पनि यहाँ नै हुन्छ, उनै राधा कृष्ण हुन्। यो पनि हिनद्वारले जानेका छैनन्। भन्छन्- पतित-पावन आउनुहोस्, त्यसैले सबै पतित भए नि। साधु, सन्त, ऋषि-मुनि आदि सबैले पुकार्छन्- हामीलाई पावन बनाउन आउनुहोस्। अर्कातरफ कृष्णको मेला आदिमा जान्छन् पाप धुन। समझन्छन्- गंगा पतित-पावनी हुन्। पुकार्छन्- पतित-पावन आउनुहोस्। मनुष्यले कसैलाई कसरी पावन बनाउन सक्छ? बाबाले समझाउनु हुन्छ- तिमी पहिला देवी-देवता धर्मका थियौ, पावन थियौ। अहिले पतित छौ। भन्छन्- मारग देखाउनुहोस् परभू। कहाँको मारग? भन्छन्- बाबा, जीवनमुक्तिको मारग बताउनुहोस्। हामीमा ५ विकार छन्। बाबा जब हामी स्वरूपमा थियौ, त्यहाँ निरविकारी थियौ। अहिले विकारी, पतित बनेका छौ- यसको केही रहस्य त बताउनुहोस्। यो कुनै दन्त्यकथा होइन। बाबा समझाउनु हुन्छ- श्रीमत् भगवत् गीता अथवा

परमात्माद्वारा सुनाइएको गीता हो। पतितलाई पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ निराकार भगवान। मनुष्यलाई भगवान भन्न सकिँदैन। बाबा भननुहुन्छ- यतिका ठूला-ठूला गुरु हुँदा-हुँदै पनि दुनियाँ यति पतित कौडी समान कसरी बन्यो? हिजोको कुरा हो- विश्व स्वरूप थियो। बाबाले स्वरूपको उपहार दिनु भएको थियो। पतितहरूलाई आएर राजयोग सिकाएर पावन बनाउनु भएको थियो। अब फेरि सेवाधारी बनेर बचचाहरूको पासमा आउनु भएको छ। बाबा हुनुहुन्छ रूहानी सेवाधारी। बाँकी सबै मनुष्य मात्र हुन् जसमानी सेवाधारी। सन्यासीहरू पनि जसमानी सेवाधारी हुन्। उनीहरूले पुस्तक आदि बसेर सुनाउँछन्। बाबा भननुहुन्छ- म निराकारले साकार साधारण वृद्ध तनमा परवेश गरेर आएर बचचाहरूलाई समझाउँछु। हे प्यारा बचचाहरू! हेर रूहानी बाबाले आत्माहरूलाई बसेर समझाउनु हुन्छ। यी ब्रह्माले सुनाउँदैनन्तर उहाँ निराकार बाबाले यस तनको आधार लिनुहुन्छ। शिवको त आफ्नो शरीर छैन। शालिग्राम आत्माहरूको त आ-आफ्नो शरीर छ। पुनर्जनममा आउँदा-आउँदा पतित बनन्छन्। अहिले त सारा दुनियाँ पतित छ। पावन एउटा पनि छैन। तिमी सतोप्रधान थियौ, फेरि मिसावट हुनाले सतोबाट रजो तमोमा आएका छौ। तिमी बचचाहरूको पासमा शिव बाबा आएर शरीर धारण गर्नुहुन्छ जसलाई भागीरथ पनि भनिन्छ। मन्दिरहरूमा शंकरको चित्र देखाउँछन् किनकि उनीहरूले शिव र शंकरलाई एउटै समझन्छन्। यो बुझ्दैनन्- शिव त निराकार हुनुहुन्छ, शंकर आकारी हुन्। शिव र शंकर एउटै कसरी भन्छन्? ठीक छ, फेरि साँढेमा सवारी कसले गरछ। शिव वा शंकरले? सूक्ष्मवतनमा साँढे कहाँबाट आयो? शिव रहनुहुन्छ मूलवतनमा, शंकर सूक्ष्मवतनमा। मूलवतनमा सबै आत्माहरू छन्। सूक्ष्मवतनमा केवल ब्रह्मा, विष्णु, शंकर हुन्छन्, त्यहाँ जनावर हुँदैनन्। बाबा भननुहुन्छ- मैले साधारण वृद्ध तनमा परवेश गरेर तिमीलाई समझाउँछु। तिमी बचचाहरूले आफ्नो जनमलाई जान्दैनौ। सत्ययुगदेखि लिएर तिमीले कति जनम लिएका छौ? ८४ जनम लियौ। अहिले यो हो अनन्तिम जनम। विश्व जुन अमरलोक पावन थियो त्यो अहिले मृत्युलोक पतित छ। सबैका सद्गतिदाता त एक हुनुहुन्छ नि। रुद्र माला हो नै परमपिता परमात्मा निराकार शिवको। श्री श्री १०८ रुद्र माला भनिन्छ। सबै शिवको गलाको हार हुन्। बाबा त हुनुहुन्छ पतित-पावन सबैका सद्गतिदाता, सबैलाई वरसा दिनेवाला। लौकिक पिताबाट हृदको वरसा मिले, जसलाई सन्यासीहरूले काग विषटा समान सुख समझन्छन्। बाबा भननुहुन्छ- वास्तवमा यो तिम्रो सुख काग विषटा समान छ। बाबाले नै आएर ज्ञानले पतितलाई पावन अथवा काँडालाई फूल बनाउनु हुन्छ। यो गीताको ज्ञान हो। यस ज्ञानलाई कुनै मनुष्यले समझाउन सक्दैन। ज्ञानको सागर पतित-पावन बाबाले नै समझाउन सक्नुहुन्छ। बाबाबाट नै वरसा मिले, जुन तिमीले लिइरहेका छौ। केवल तिमी नै सद्गतितर्फ गइरहेका छौ। अहिले त संगममा छौ, उनीहरू त कलियुगमा छन्। अहिले कलियुगको अनन्त्य हो। महाभारत लडाईं पनि सामुनने खडा छ। ५ हजार वर्ष पहिला पनि जब तिमीले राजयोग सिकेका थियौ, दुनियाँमा आगो लागेको थियो। अहिले तिमीले यी लक्ष्मी-नारायण बन्नको लागि राजयोग सिकिरहेका छौ। बाँकी त सबै भक्ति मार्ग हो। बाबा जब आउनु हुन्छ, अनि आएर स्वरूपको द्वार खोलनुहुन्छ। बाबा भननुहुन्छ- यी शिव शक्ति माताहरूले त श्रीमत अनुसार स्वरूप बनाउँछन्। तिमी हौ शिव शक्ति माताहरू जसले दुनियाँलाई स्वरूप बनाउँछौ। तिमी हौ नै शिवको सन्तान, उहाँलाई नै याद गरिँछौ। शिवबाट शक्ति लिएर ५ विकार रूपी शत्रुहरूमाथि विजय पाउँछौ। तिमी बचचाहरूले ५ हजार वर्ष पहिला पनि रूहानी सेवा गरेका थियौ। ती समाजसेवीहरूले जसमानी सेवा गरिन्छन्। यो हो रूहानी सेवा। परमात्मा आएर आत्माहरूलाई इनज्जे कसन लगाउनु हुन्छ, पढाउनु हुन्छ। आत्माले सुन्छ। तिमी आत्मा हौ। तिमीले नै ८४ जनम लिनछौ। एक शरीर छोडेर अरको लिनछौ। ८४ जनम लिएर ८४ माता-पिता बनाएका छौ। सत्ययुग तरेतामा तिमीले स्वरूपको सुख पायौ, अब फेरि बेहदको बाबाद्वारा सुखको वरसा लिइरहेका छौ। अवश्य यो वरसा मिलेको थियो। यहाँ यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। त्यहाँ दैत्य आदि कोही थिएनन्। तिमीलाई थाहा छ- अब यस पुरानो दुनियाँलाई आगो लाग्नु छ। म आएर ज्ञान यज्ञ रचिँछु। तिमीहरू सबै पवित्र देवता बनछौ। हजारौंले देवता बन्न पुग्नुपर्छ गरिरहेका छन्। बाबा आउनु भएको छ बचचाहरूको सद्गति गर्न। तिमी बचचाहरूलाई काँडाबाट फूल बनाइरहनु भएको छ। तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिइरहनु भएको छ जसले गर्दा तिमीले सारा ड्रामालाई, शिवबाबाको के पारट छ, सबै जानेका छौ। ब्रह्मा र विष्णुको सम्बन्ध के छ, त्यो पनि जानेका छौ। उनीहरूले देखाउँछन्- विष्णुको नाभीबाट ब्रह्मा निसके। ब्रह्मा नै

गएर विष्णु बनछन्। ब्राह्मण नै फेरि देवता। विष्णुबाट ब्रह्मा बनन् ५ हजार वर्ष लाग्यो। यो तिमिले ज्ञान छ। तिमि ब्राह्मणहरूको नाभी कमलबाट विष्णुपुरी परकट भइरहेको छ। उनीहरूले त चित्र बनाएका छन्- विष्णुको नाभीबाट ब्रह्मा निसके। फेरि सबै वेद शास्त्रहरूको सार सुनाए। अहिले तिमि ब्रह्माद्वारा सारा सार समझनछौ। बाबा भननुहुन्छ- मुख्य धर्म-शास्त्र छन् ४। पहिलो दैवी धर्मको शास्त्र हो गीता। गीता कसले सुनायो? शिवबाबाले। ज्ञान सागर पतित-पावन, सुखको सागर शिवबाबा हुनुहुन्छ। उहाँले बसेर सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउनु भयो, नकि कृष्णले। कृष्ण त मद्वारा ज्ञान सुनेर फेरि कृष्ण बने। त्यसैले यो गुप्त कुरा भयो नि। नयाँ-नयाँ बच्चाहरूले यी कुरालाई बुझ्न सक्दैनन्। यसलाई भनिन्छ नरक। त्यसलाई भनिन्छ स्वर्ग। शिवबाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुभयो, जसमा यी लक्ष्मी-नारायणले राज्य गर्थे। अब तिमि मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ। बाबा भननुहुन्छ- यस मृत्युलोक, दुःखधाममा तिम्रो अनतिम जनम हो। भारतवर्ष अमरलोक थियो। त्यहाँ दुःखको नाम थिएन। परिसत्तान थियो, अहिले कब्रिसत्तान बनेको छ, फेरि परिसत्तान बनछ। यी सबै बुझ्ने कुरा हुन्। यो हो मनुष्यबाट देवता बनने पाठशाला। यो कुनै सन्यासीहरूको सतसङ्ग होइन, जहाँ शास्त्र बसेर सुनाउँछन्। यी कुरालाई जबसम्म ७ दिनको कोरस गरिदैन, नयाँ कसैले बुझ्न सक्दैन। यस समयमा भक्त त सबै मनुष्य छन्, उनीहरूको आत्माले पनि याद गरछ। परमात्मा एक परियतमका सबै परियतमा हुन्।

बाबा आएर सचखण्ड बनाउनुहुन्छ। आधाकल्प पछि फेरि रावणले आएर झूठ खण्ड बनाउँछ। अहिले हो संगम। यी सबै बुझ्ने कुरा हुन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमरनिङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबाको श्रीमत्मा सच्चा-सच्चा रूहानी सेवा गरनु छ। सर्वशक्तिमान् बाबासँग शक्ति लिएर ५ विकार रूपी शत्रुमाथि विजय पाउनु छ।

२) मनुष्यबाट देवता बननको लागि पवित्र अवश्य बननु छ। ज्ञानलाई धारण गरेर काँडाबाट फूल बननु र बनाउनु छ।

वरदान:- श्रीमतद्वारा सदा खुसी वा हल्कापनको अनुभव गर्ने मनमत र परमतबाट मुक्त भव जुन बच्चाहरूको हर कदम श्रीमत अनुसार छ, उनीहरूको मन सदा सन्तुष्ट हुन्छ, मनमा कुनै पनि प्रकारको हलचल हुँदैन, श्रीमतमा चलनाले स्वाभाविक खुसी हुन्छ, हल्कापन अनुभव हुन्छ। जब मनमा हलचल भयो, अलिकति पनि खुसीको मात्रा कम भयो भने चेक गर- अवश्य श्रीमतको अवज्ञा भएको छ। त्यसैले सूक्ष्म चेकिंग गरेर मनमत र परमतबाट स्वयंलाई मुक्त गर।

सलोगन:- बुद्धिरूपी विमानद्वारा वतनमा पुगेर ज्ञान सूर्यका किरणको अनुभव गरनु नै शक्तिशाली योग हो।

माते श्वरीजीका अनमोल महावाक्य:-

१) आत्मा परमात्मामा अनन्तर, भेद:- आत्मा-परमात्मा अलग रहे बहुकाल, सुन्दर मेला कर दिया जब सतगुरु मिला दलाल... जब हामीले यी शब्द भन्छौं, यसको यथार्थ अर्थ हो- आत्माहरू धेरै समय देखि परमात्मासँगबाट बिछोडिएका छन्। बहुतकालको अर्थ हो- धेरै समय देखि आत्मा परमात्मासँगबाट बिछोडिएको छ, त्यसैले यसले यो सिद्ध गरछ- आत्मा र परमात्मा अलग अलग दुई चिज हुन्, दुईवटैमा आन्तरिक भेद छ, तर आत्मामाथि मायाको आवरण चढेको हुनाले आफ्नो

सककली स्वरूपलाई बिरसिएका छन्, भन्छन् जब मायाको जालो हट्छ फेरि आत्मा उही परमात्मा हुन्छ। उनीहरूले आत्मालाई यस अर्थले भन्छन् र फेरि अरुकाथरी मानिसहरूले यस अर्थबाट भन्छन्- म आत्मा नै परमात्मा हुँ, तर आत्माले आफूले आफूलाई बिरसिएको हुनाले दुःखी भएको छ। जब आत्माले आफूले आफूलाई पहिचान गरेर शुद्ध बन्छ अनि फेरि आत्मा परमात्मामा मिलेर एउटै हुन्छ। उनीहरूले आत्मालाई अलग्गै यस अर्थबाट भन्छन् तर हामीले त जानेका छौं- आत्मा र परमात्मा दुवै अलग चीज हुन्। न आत्मा, परमात्मा हुन सक्छ अनि न आत्मा परमात्मामा मिलेर एक हुन सक्छ र न परमात्मामाथि आवरण चढ्न सक्छ।

२) “मनको अशान्तिको कारण हो – कर्मबन्धन र शान्तिको आधार हो कर्मातीत”

वास्तवमा हरेक मनुष्यको अवश्य यो चाहना हुन्छ- मलाई मनको शान्ति प्राप्य होस् त्यसैले अनेक प्रयत्न गर्दै आएका छन् तर मनलाई अहिले समझ शान्ति प्राप्य भएको छैन, यसको अर्थ के हो? अब पहिला त यो विचार चलाउन आवश्यक छ- मनको अशान्तिको पहिलो जड के हो? मनको अशान्तिको मुख्य कारण हो- कर्म बन्धनमा फँसनु। जबसम्म मनुष्य यी पाँच विकारहरूको कर्मबन्धनबाट छुट्दैन, तबसम्म अशान्तिबाट छुट्न सक्दैन। जब कर्मबन्धन टुट्छ अनि मनको शान्ति अर्थात् जीवनमुक्ति प्राप्य गर्न सक्छ। अब विचार गर्नु परछ- यो कर्म बन्धन टुट्छ कसरी? अनि त्यसबाट छुटकारा दिने को छ? यो कुरा त हामीले जानेका छौं- कुनै मनुष्य आत्माले कुनै पनि मनुष्य आत्मालाई छुटकारा दिन सक्दैन। यो कर्मबन्धनको हिसाब किताब तोड्न सक्ने केवल एक परमात्मा हुन्छ, उहाँ नै आएर यसलाई ज्ञान योगबलद्वारा कर्मबन्धनबाट छुटाउनुहुन्छ त्यसैले नै परमात्मालाई सुखदाता भनिन्छ। जबसम्म पहिला यो ज्ञान हुँदैन- म आत्मा हुँ, वास्तवमा म कसको सन्तान हुँ, मेरो वास्तविक गुण के हो? जब यो बुद्धिमा आउँछ अनि मात्र कर्मबन्धन टुट्छ। अहिले यो ज्ञान हामीलाई परमात्माद्वारा प्राप्य भएको छ र परमात्माद्वारा नै कर्मबन्धन पनि टुट्छ। अचछा, ओम् शान्ति।